

De put 1960 tegenover begraafplaats emous.
Laatste update oktober 2021

Na schooltijd gingen we altijd even naar de put.
De put was een dorpje op zichzelf.
De put was een aantal woningen in een put.
De Duitsers hadden zich daar ingegraven tijdens WOII.
Tijdens een van onze bezoeken in een van de huisjes die leeg stonden vonden wij onder het granieten aanrecht een kistje.
Zoals wij dachten een schatkist.
De kist bevond zich onder het aanrecht onder de vloer.
Na de vloerdelen verwijderd te hebben haalden wij het kistje naar boven.
Met bevende handen en dollartekens in de ogen.
Wij hadden een echte schat gevonden.
Tenminste dat dachten wij.
Na veel gemor ging het kistje open.
En ja hoor "geen schat" maar een piepklein skelet?
Wij schrokken vreselijk en renden naar buiten.
Wat nu? want graven mocht je niet schenden.

Wij gingen snel naar school terug.
De meester was gelukkig nog aanwezig.
Wij vertelden het hele verhaal en de meester belde de politie.
Toen de politie arriveerde moesten wij mee om het skelet aan te wijzen. Alles werd afgezet en er kwam een zwarte rouwauto aanrijden. Nadat de politie onderzoek had gedaan nam de rouwauto het kistje mee.
Later hoorde wij van de meester dat het lijkje meer dan vijftien jaar dood was.
Het kindje was gestorven toen het 9 maanden oud was.
Er werd een mooie begrafenis gehouden waar de hele klas aanwezig was.
Het bleek dat de laatste bewoners nooit iets hebben geweten.
Ook de naam is nooit achterhaald.

De Put 2

De put bleef trekken en steeds meer huizen werden afgebroken.
De lege plekken waren een geweldig speelterrein.
Lekker graven en spelen.
Op een woensdagmiddag gingen wij er weer heen.
Er lag een berg puin van de sloop.
Tussen het puin vonden wij weer iets speciaals.
Geen idee wat dit waren?
Koperen dingen met een punt er boven op.
Vreselijk nieuwsgierig pakten wij een aantal van deze dingen.
Deze dingen lagen wij op een platte steen en gooiden er stenen
bovenop.
Plots een enorme knal en wij schrokken ons dood.
Wat waren deze dingen?
Door de knal kwam er een man aanlopen.
Wat doen jullie hier? Niets was ons antwoord.
We spelen maar.
Toen zag de man iets waarvan hij enorm schrok.
Wij moesten meelopen naar zijn woning op de Voorstraat.
Blijf hier staan voor de deur.
Nog geen drie minuten later stond de politie voor zijn deur.
Hij ging de politie voor en wij moesten bij de andere agent blijven.
U begrijpt inmiddels al.
Het was scherpe munitie uit WOII.
Er zijn later 300 patronen gevonden en zelfs 2 lugers (Duitse
pistolen).
Vanaf die dag was de put verboden terrein voor ons.
Onze ouders werden ingelicht over het voorval.
Mijn vader was vreselijk kwaad op de gemeente.
Omdat er niet goed opgelet was en dat er zomaar kogels konden
rond slingeren.

Voorstraat en de put 3

Toen ik jaren later mijn vriendin leerde kennen vertelde ik de put
verhalen.
Zij vertelde dat haar neefje was omgekomen in een brand op de
Voorstraat.
En dat het er al jaren spookte in de put.

De put is jaren geleden opnieuw bebouwd met nieuwbouw woningen.
Opmerkelijk was wel dat begraafplaats emous er pal tegenover was.

Lamoen houthandel.

Naast de put was er een houthandel Lamoen.
Deze was gevestigd naast begraafplaats emous.
Lamoen werd afgebroken en er ontstond een geweldige speelruimte.
Dus graven in het zand.
Naast Lamoen lag een sloot die door het zand storten bijna gedempt was.
Wij dus graven, wat we toen vonden was werkelijk absurd.
Onder het zand (sloot) kwamen schedels en botten naar boven.
Peter rende naar het café een paar meter verderop en vroeg of de kroegbaas de politie wilde bellen. De politie was er zeer snel.

Later bleek dat deze beenderen en schedels van graven waren die geruimd moesten worden en let op! Tijdelijk aan de kant waren gegooid?
Het leger heeft een flinke pak voor de broek gekregen.
Omdat zij degene waren die dit nagelaten hadden.
Over respect gesproken....

Verhaal genoteerd door Aad aan de hand van gegevens die vrienden, familie en ouders vertelden. 2015 / 2021 copyright..

Deze verhalen zijn echt en geverifieerd!